Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6719
Copyright: CC BY 4.0 <img
src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

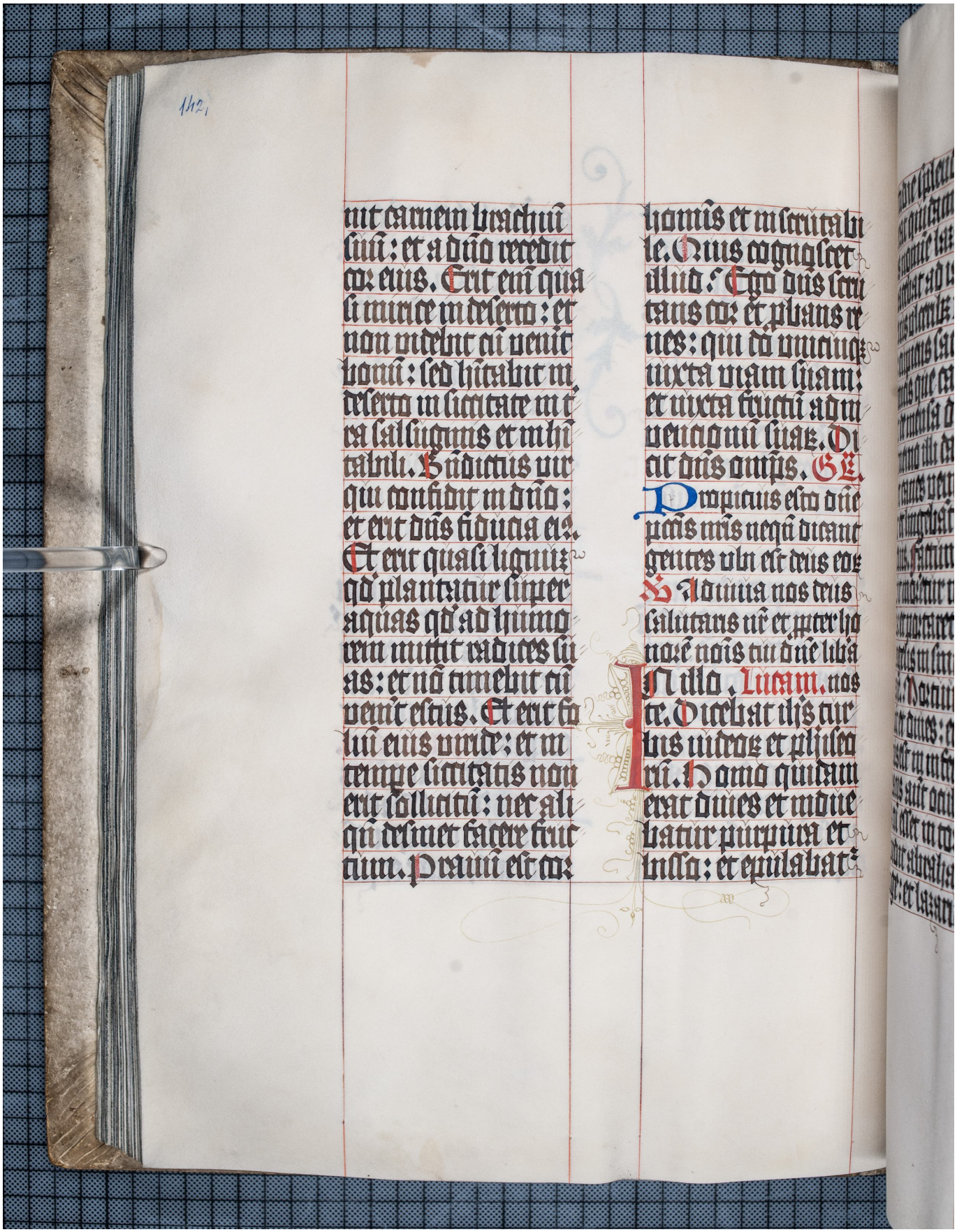

142

ut caricem brachii
sui: et a dño recedit
cor eius. Erit enim qua
si myrice in deserto: et
non videbit cū venit
bonū: sed habitabit in
deserto in siccitate in ter
ra salsugines et inhabi
tabili. Benedictus vir
qui confidit in dño:
et erit dñs fiducia eius.
Et erit quasi lignum
qd plantatur super
aquas qd ad humo
rem mittit radices su
as: et nō timebit cū
venerit estus. Et erit fo
lium eius viride: et in
tempore siccitatis non
erit sollicitū: nec ali
qd desinet facere fruc
tum. Pravum est cor

hominis et inscrutabi
le. Quis cognoscet
illud? Ego dñs scru
tans cor: et probans re
nes: qui dō unicuq;
iuxta viam suam:
et iuxta fructū adin
ventionum suarū. Di
cit dñs omnipotens. GE.
Propicius esto dñe
peccatis nris ne qd dicant
gentes ubi est deus eorū
Adiuua nos deus
salutaris nr et propter ho
norem nominis tui dñe liba
Illo. Lucam. nos
te. Dicebat autem ad
quosdam qui in se
confidebant tanquam iusti. Homo quidam
erat dives et induebatur purpura et
bisso: et epulabatur

ad